

STÆNDERSAMFUNDET PÅ REFORMATIONENS TID

Stændersamfundet er en opdeling af samfundets indbyggere i grupper (stænder) under kongen. Stændernes rettigheder og pligter er fastsat i forhold til den regerende konge. Kongen har statsmagten og indbyggerne har forskellige rettigheder i forhold til hinanden.

Man taler oftest om fire stænder: gejstlighed, adel, borgere og bønder. De sidste kan ses som én gruppe.

Adelen og gejstligheden ejede jord og havde privilegier, fx skattefrihed og en del af den politiske magt.

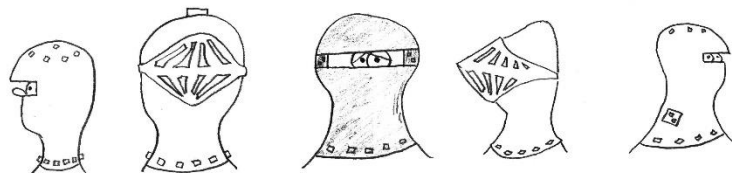
De arbejdende, det vil sige bønder og borgere uden privilegier fra kongen, forsørgede både sig selv ved at arbejde og de øverste lag i samfundet ved at betale skat.

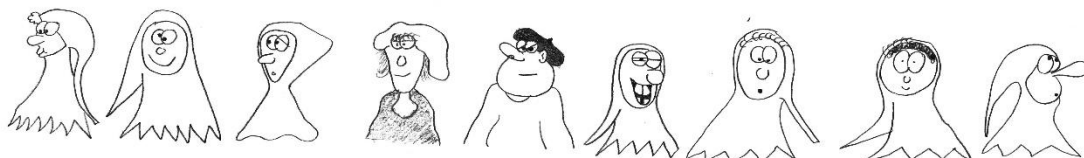
1

2

3+4

Kongen: Den højeste statsmyndighed

Gejstligheden (nr.1): varetager forbindelsen op til Gud (lærestanden)

Adelen (nr.2): skal forsvare landet og opretholde freden og ordenen (værgestanden)

Borgere og bønder (nr.3+4): skal arbejde for føden til sig selv og samfundet ovenover (borgerstand og bondestand). Til gengæld for denne ydelse, får de deres "højere" behov, dvs. de religiøse og sikkerhedsmæssige, dækket af adelen og gejstligheden.